

STREEKBEWONERS

Lotty Nijhuis

“De Dorpswinkel is echt een ontmoetingsplaats”

Hoe is het initiatief ontstaan?

In 2008 ben ik als Sparondernemer in Sint-Maartensdijk benaderd om in een zorginstelling bij ons in het dorp een winkeltje te beginnen. Dat bleek kosten technisch onmogelijk. Toen zijn woningcoöperatie Stadlander en Sjaloom Zorg, een organisatie voor mensen met een beperking, aangeschoven. Op die basis hebben we met succes een klein project gedraaid. Toen de woningcoöperatie in Scherpenisse een woon-zorgcentrum ging bouwen, hebben we besloten daar hetzelfde op te zetten.

Wat maakt het tot een succes?

De woningcoöperatie staat garant voor de huur. Sjaloom Zorg heeft de hele personeelsbezetting voor haar rekening genomen, vaste medewerkers en mensen met een beperking.

Dat is natuurlijk het mooie van het verhaal, beide winkels dienen een sociaal-maatschappelijk doel. Via Sjaloom Zorg kunnen we mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt helpen. Zij worden nu ook veel meer geaccepteerd. Daarnaast zijn de winkels echt ontmoetingsplaatsen. En er lopen weer mensen over straat. Het sociale contact houdt dus niet op bij de winkel.

Wat zijn knelpunten?

Beleving is een groot knelpunt. Veel ondernemers zien het niet zitten om voor kleine omzetten even aan de deur te komen. Daarnaast kan een dorpswinkel alleen bestaan met samenwerking. We hebben bewust twee partners gekozen, zo haal je de twee hoge kostenposten van huur en personeel er al uit. En als wij quitte spelen is het goed,

want we hoeven er niet onze boterham mee te verdienen.

Wat brengt de toekomst?

Ik weet gewoon dat er over vijf jaar veel meer dorpswinkels opduiken. Natuurlijk staat of valt het met de goodwill vanuit de bevolking. Wij kunnen wel van alles willen, maar betrokkenheid moet van twee kanten komen. Dus moeten mensen ook in die winkel kopen, ook al kunnen ze er niet alles halen. In Scherpenisse hebben ze gevoeld wat het is als in tien jaar tijd twintig winkels verdwijnen. Dan is de dankbaarheid groot.

Eigenaar van de Dorpswinkel Scherpenisse

ARJAN VAN OMMEN

COR VAN BOEKEL

voorzitter stichting Dorpswinkels Gassel

“In de inrichting is door het dorp zelf geïnvesteerd”

Hoe is het initiatief ontstaan?

Wij zijn geboren uit de stichting Dorpsbelangen. Die stichting zag dat heel het dorp leegliep, winkel voor winkel vertrok. Toen er eigenlijk alleen nog één cafeetje over was, hebben wij het initiatief genomen. We kregen toestemming om op de plaats van de oude Rabobank voorzieningen te realiseren. In september 2010 is het Dorpswinkelpunt geopend, maar daar hebben we in totaal wel bijna twaalf jaar over gedaan.

Wat maakt het een succes?

De wekelijkse boodschappen krijgen mensen heus wel binnen. Maar het is heerlijk om juist die kleine dingen bij de deur te hebben. We hebben een kruidenierswinkel, dagelijks vers brood, een TNT-servicepunt, een bibliotheek, kapsalon, fysiotherapeut,

bloedprikpunt en cafetaria. De koffiecorner doet extra dienst als wachtkamer en leestafel voor de bieb. Iedere dag ontmoeten mensen elkaar die elkaar vroeger niet tegenkwamen. Het is echt een winkel van Gassel, ook al draagt een particulier het risico. Veel werk wordt door vrijwilligers gedaan, en in de inrichting is door het dorp zelf geïnvesteerd.

Wat zijn knelpunten?

Net toen we het vergunningstraject wilden starten, vroeg de wethouder om een referendum over het draagvlak. Toen is 92% van het dorp opgekomen, 70% zei ja. Ook hebben we een beetje tegenwind gehad van mensen die vonden dat we niet op het plein moesten bouwen. Achteraf hoor je er niemand meer over. Het plein is iets kleiner, maar wel

een echt centrum waar je ieder moment van de dag iemand tegenkomt.

Wat brengt de toekomst?

We hebben de afgelopen jaren behoorlijk aan de weg getimmerd en er veel dorpen op bezoek gehad. Want ze willen het eigenlijk allemaal. Maar ja, hoe krijg je het van de grond? Ik denk dat wij ontzettend geluk gehad hebben. Wij hoeven geen huur te betalen en maken nauwelijks personeelskosten. Of het allemaal haalbaar is, weten we niet. De toeloop is behoorlijk maar er mag nog best een beetje omzet bij. Als ieder Gassels gezin voor € 20 per week boodschappen komt doen, blijven al deze voorzieningen voor het dorp behouden.

www.gasselcentraal.nl

VIER OPRICHTERS VAN EEN DORPSSUPERMARKT

“De leden van de coöperatie praten mee over de toekomst van de winkel”

Hoe is het initiatief ontstaan?

Toen in 2002 de particuliere dorpswinkel dicht ging, hebben verschillende organisaties de koppen bij elkaar gestoken. Na positieve uitkomsten van een enquête werd er een coöperatie opgericht. Met een startkapitaal-tje opgebracht door leden en de Rabobank heeft een aantal vrijwilligers het pand opgeknapt. De winkel is in 2004 open gegaan. Omdat het assortiment van de winkel toch te klein was om de mensen in het dorp te houden, is in september 2011 een grotere Attent-dorpswinkel geopend.

Wat maakt het een succes?

De leden van de coöperatie kunnen als mede-eigenaar over de toekomst van de winkel meepraten. Dat kan bepalend zijn voor het succes, een grote achterban van mensen die dan meestal ook

komen kopen. Daarnaast bieden we een aantal extra diensten. We hebben bijvoorbeeld een koffiehokje, informatie over de buurtbus, stomerij en TNT-servicepunt. Daarnaast is er sinds kort een zogenaamde omgekeerde boodschappen dienst. Mensen die niet zelf in de winkel kunnen komen, halen we op en brengen we samen met de boodschappen weer thuis.

Wat zijn knelpunten?

Het succes staat of valt met vrijwilligers. In de loop der tijd is dat aantal uitgegroeid tot zo'n vijftig mensen. Een knelpunt was de zaterdag. Daarom hebben we nu een paar jonge meisjes betaald achter de kassa gezet, naast de bedrijfsleider de enige betaalde krachten. Daarmee schuif je misschien langzaam de filosofie van vrijwilligheid aan de kant. We zullen moeten afwachten of we het zo kunnen blijven run-

nen. Anders kom je op het snijpunt: als je mensen gaat betalen, waarom moeten anderen het dan nog vrijwillig doen? Dat willen en moeten we vermijden.

Wat brengt de toekomst?

De nieuwe winkel is een extra investering geweest, maar onze aanpak was voor de provincie aanleiding om een flinke subsidie te verstrekken. Bovendien hebben we met de woningbouwcoöperatie een omzetgerelateerde huur af kunnen spreken. In principe kunnen we nu subsidieloos vooruit. Het ene jaar hebben we 400 euro winst, het andere jaar 400 euro verlies, we draaien een beetje quitte. In principe ziet het er dus kansrijk uit.

www.sterksel.nu/ons-dorp/dorpswinkel

vice-voorzitter Coöperatie Dorpswelzijn Sterksel
JOS HENDRIKSEN

WILHELMIE WESSELING

coördinator 't Winkeltje Westwoud

“We hebben vrijwilligers van 40, maar er zit ook iemand van over de 80 achter de kassa”

Hoe is het initiatief ontstaan?

Toen de directie van de bibliotheek in Westwoud besloot het filiaal te sluiten, kwam er een aardige ruimte vrij. Enkele inwoners van Westwoud kwamen op het idee om een zelfbedieningswinkel op te zetten. Op het gebied van detailhandel hadden we namelijk helemaal niets meer. Daardoor was het voor oude mensen onmogelijk hier te blijven wonen. De winkel bestaat vanaf januari aanstaande zeven jaar.

Wat maakt het een succes?

Het succes hangt echt enkel en alleen af van de vrijwilligers. Anders zou het onmogelijk zijn. We hebben bij elkaar denk ik zo'n zeventig tot tachtig mensen, niet één betaalde

kracht. We hebben vrijwilligers van veertig, maar er zit ook iemand van over de tachtig achter de kassa. Het assortiment laten we van klanten afhangen. En we kopen alles zelf per stuk in, zodat we niet verplicht zijn 24 potjes augurken van een groothandel af te nemen. Naast de winkel hebben we een centrum van de vereniging Seniores Prioroes waar iedereen kan binnenlopen voor een kopje koffie of een praatje. Ook kun je er biljarten, klaverjassen, warm eten op woensdag en een boek lenen. Die voorzieningen worden goed gebruikt, maar zijn niet noodzakelijk voor de winkel.

Wat zijn knelpunten?

Onze wekelijkse inkoopartikelen moeten gehaald worden, dat is zwaar en tijdrovend werk. Liever

hadden wij gezien dat een supermarkt zou bezorgen. Wie weet komt dat nog eens. Ook is het nog wel eens lastig wanneer een vrijwilliger plotseling vervangen moet worden. Maar meestal lukt dat wel.

Wat brengt de toekomst?

Ondanks de crisis ben ik er eigenlijk niet zo bang voor dat het slechter zal gaan lopen. We begrijpen heel goed dat de inwoners van Westwoud hier niet hun wekelijkse boodschappen komen kopen. Maar het is toch een behoorlijke service dat ze voor een vergeten boodschap niet de fiets of auto hoeven te pakken. En als het nodig is, komen wij de boodschappen nog bezorgen ook!

www.senioresprioroes.nl

